

at faa Titel af Docenter og Professorer. Dette er dog for mig ikke Hovedsagen. Der er maaske nok dem blandt Lærerne, der ville sætte megen Pris paa at faa en saadan Titel, men hvad der for mig er Hovedsagen i Andragendet, er, at der bliver betalt dem en Løn, som staar i Forhold til det Arbejde og den Lærerdygtighed, som kræves af disse Folk. Nu er det rigtigt nok, som det blev fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), og som jeg ogsaa fremhævede før, at flere af disse Lærere have en lang Sommerferie, men dette betyder netop, at naar de efter Ferien igen skulle begynde at tage fat og arbejde med deres Elever, som have været ude paa Tugt eller andetsteds i Sommerens Løb, maa de gøre et ganske overordentlig forceret Arbejde. Jeg skal henvise til Undervisningen i Engelsk, som for mange Elevers Vedkommende optages i Oktober Maaned og skal afsluttes allerede i Midten af April Maaned, og hvor det da gælder om at arbejde stærkt forceret med disse Elever, saaledes at de i disse Maaneder, som de ofre paa boglig Syssel, kunne bringes saa vidt som muligt. Aaret afsluttes med en Aarsprøve. Det gælder derfor om til disse Stillinger at faa baade erfarne og ogsaa dygtige Lærerkræfter.

For øvrigt stillede den højtærede Minister sig ikke helt afvisende overfor denne Sag. Den faste Ansættelse, de havde søgt om, lod han ikke til at være tilbøjelig til at gaa ind paa, og det kan jeg ogsaa godt forstaa; naar Talen kun er om nogle faa ugentlige Timer, saa kan der vel ikke være megen Mening i at gøre vedkommende til Embedsmand. Det er saaledes oplyst her, at der er en Danser, som kun har 1 Time om Ugen derude, og som derfor faar et aarligt Honorar af 150 Kr. Jeg kan godt forstaa, at der ikke vilde være Mening i at gøre ham til Statsebedsmand paa et saa lille Grundlag, som der her er Tale om. Men derimod forekommer det mig nok, at der kunde være Tale om at forhøje disse Læreres Løn.

Nu siger den højtærede Minister, at de faa det samme, som Adjunker faa i Begyndelsesløn. Det er ganske rigtigt, men vi maa huske paa, at Adjunker have straks en fast Stilling, saaledes at naar de begynde med 75 Kr. pr. ugentlig Time, kunne de stige til 175 Kr. pr. ugentlig Time. Disse Adjunker have desuden Udsigt til som statsansatte Lærere at kunne opnaa Pension. Men nu siger den højtærede Minister, at han i al Almindelighed ikke kan

gaa med til at imødekomme Andragendet, men at han derimod i og for sig ikke har noget imod at tage denne Sag op til Undersøgelse paa enkelte Punkter, og i det Haab, at denne Undersøgelse maa blive foretaget saaledes, at der maaske til næste Aar maa kunne komme noget ud af denne Sag, skal jeg hermed tage dette Andragende tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 5, Betænkningens Nr. 63, er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold). Den er saaledes bortfalden.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling under Nr. 8 af *Udvalget vedtoges* enstemmig med 67 Stemmer.

Man gik derefter til Behandlingen af de *Ministeriet for offentlige Arbejder* vedrørende Indstillinger, nemlig Nr. 4, 9, 10 og 12 (Betænkningens Nr. 43, 79, 89 og 102) samt Indstilling Nr. 2 af Barner uden for Betænkningen (Betænkningens Nr. 59, se foran).

Ordføreren (Jens Busk): Det første Andragende, Nr. 43 i Betænkningen, er en gammel Bekendt, som der var megen Strid om i Fjor. Der var den Gang et Mindretal i Finansudvalget, der forlangte det henvist. Andragendet er fra Mejerikonstulent og Ostefabrikant C. E. Landsperg af Nyborg og gaar ud paa, at § 28 i Godsreglementet for Statsbanerne ogsaa maa omfatte Sur-Ost, ogsaa kaldet Sur-Ostemasse. Resultatet af Forhandlingen i Fjor blev, at der ved et Navneopraab afgaves 45 Stemmer imod og 42 Stemmer for Henvisningen, og eftersom og saasom 45 er mere end 42, blev Andragendet ikke henvist. Nu er det indbragt igen i Aar af det samme ærede Medlem, det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen). Det er blevet drøftet i Udvalget og forhandlet med Ministeren, og Udvalget er nu blevet enigt om, at denne Krig mulig kunde endes med, at vi henvise denne Sag til Ministerens Undersøgelse, da den jo hænger sammen med hele Jernbanegodsreglementet, og alt hvad dertil hører. Vi anbefale altsaa at henvise Andragendet til Undersøgelse.

Det næste Andragende, Andragendet under Nr. 79, skal jeg ikke udtale mig om,